

Joan Saguer 250 voltes al Món

Joan Saguer ha conduït més de 10.000.000 de quilòmetres al llarg de tota la seva vida, per fer-nos una idea podrien ser el recorregut equivalent a 250 voltes a la terra. Taxista jubilat, sempre fidel a Mercedes Benz.

■ Fent un exercici de memòria, ens situaríem a la Figueres dels vuitanta. La Rambla era parada obligada, tant de dia com de nit, encara no hi havia els bars de la plaça del Sol, i molts dels joves figuerencs es trobaven setmanalment al Cafè Express, ara remodelat com a Hotel París, abans d'anar a les zones de nit de la costa. Asseguts a qualsevol de les taules de tocar el vidre, de les antigues marquesines, s'hi podia veure a l'altre costat de la vorera de la Rambla la parada de taxis. Allà sempre s'hi podia trobar al peu de canó Joan Saguer, peu plantat amb el seu vestit i la fària i, per descomptat, al costat d'un sempre impecable Mercedes Benz a punt d'empendre la carrera allà on els clients li ho demanessin.

El senyor Joan va néixer a Lladó ara fa 75 anys, casa seva es coneixia amb el sobrenom de cal Parruc. Ja de jovenet va tenir afició pels cotxes, molta més que el seu germà Josep. "La primera vegada que vaig tenir l'oportunitat de conduir no va ser pas un cotxe, va ser un tractor. Era d'un metge de Barcelona, tenia moltes propietats al poble de Cabanelles. Has de pensar que ni els masos grans encara no en tenien, de tractors" afirma el senyor Joan.

Es va treure el carnet de segona en una escola que hi havia a la Rambla. El de primera el va aconseguir al fer el servei militar, les seves dots amb el cotxe i la seves bones maneres el varen portar a ser escollit com a xofer del tinent coronel.

Després, al finalitzar la mili, va trobar feina de xofer de camió a l'empresa de construccions Giró. Portava material a les obres, majoritàriament a les zones de costa. El país es trobava immers en el boom constructiu dels seixanta.

Al poc temps de treballar a l'empresa, quan Pere Giró alcalde de la ciutat, també li oferí ser xofer amb el cotxe oficial de l'Ajuntament. El senyor Joan va ser el conductor de diferents alcaldes de la ciutat, el ja esmentat Pere Giró a les acaballes del franquisme, més tard amb Josep Fajol i, després, a l'inici de la democràcia, ho continuaria essent amb Josep Maria Ametlla, Miquel Esteba, Eduard Puig Vayreda i Marià Lorca, amb el qual establí una llarga relació d'amistat. Finalment, es va jubilar d'aquesta fei-

na de xofer de l'Ajuntament amb el mandat de Joan Armangué.

La discreció

"Mai un alcalde va saber res del que havíem fet amb l'alcalde anterior. Mira, t'explicaré una anècdota que em va passar amb el senyor Lorca, quan anàvem al Palau de la Generalitat a Barcelona per assistir a algun compromís oficial. En el cotxe solien pujar altres polítics, llavors només d'empendre la marxa, l'alcalde els deia: tranquils, tranquils, no tingueu por -assenyalant-me a mi-, amb aquest xicot podeu parlar del que vulgeu", explica amb satisfacció. "Els motius dels desplaçaments de la feina de l'Ajuntament, ni a casa meua no els sabien". Sentencia el senyor Joan.

Durant molts anys, va combinar la feina de xofer oficial amb la del taxi. Amb els anys,

va tenir molts clients que el trucaven personalment: "A la parada jo hi anava a treballar, quan no tenia d'altres compromisos, cada dia fins a les 3 de la matinada, no em ficava amb ningú. Vull agrair la paciència de la meua dona Montserrat, ja que he estat més hores a dins el cotxe que pas a casa". Confessa amb sinceritat.

Els serveis més demanats van ser els dels primer turistes per anar a la costa, els soldats per anar o venir a Sant Climent, alguns familiars per assistir a les jures de bandera dels reclutes, també va fer nombrosos trajectes al Casino de Peralada, o fins i tot el varen demanar per fer de missatger de confiança per a portar documentació d'urgència a les agències de duana, a la Jonquera. A les nits, feia molts viatges als Clubs: "les noies, en aquella època, es guanyaven molt bé la vida i sempre donaven bona propina".

"Si una cosa m'empipava del senyor Pla és que només de pujar començava a embolicar una cigarreta i deixava més tabaco a l'asiento que no pas en fumava"

En un taxi hi puja molta gent, però els taxistes guarden molt bé el record dels personatges famosos que transporten. De la nombrosa llista de passatgers que varen passar pel taxi del senyor Joan hi podem veure noms il·lustres com ara: Salvador Dalí i la seva esposa Gala, per anar a Cadaqués o al castell de Púbol. També l'escriptor Josep Pla solia usar el taxi per anar a la seva segona casa, el Motel Empordà, o també per anar cap a la Bisbal. "Si una cosa m'empipava del senyor Pla és que només de pujar començava a embolicar una cigarreta i deixava més tabaco a l'asiento que no pas en fumava. També recordo que sovint, en aquests trajectes per l'Empordà, de sobte al bell mig de la carretera em feia parar la marxa per sorpresa i em deia: 'Mira, mira, noi, que n'és de maco això'".

El senyor Joan sempre va ser pioner de la tecnologia, amb visió comercial per al negoci: va fer instal·lar el segon telèfon mòbil de tota la comarca al seu taxi, el primer era el del Garatge Plana. "Em va ser molt útil, mira, em trucaven i, fos on fos, agafava el cotxe i a tornar-hi. Ostres, em va costar una fortuna! 450.000 pessetes de l'època".

Actualment, Joan Saguer està jubilat però segueix el negoci del taxi el seu gendre, Josep Sabartés i, properament, té previst incorporar-s'hi el seu nét Iván.

Un culé apassionat

Una bona manera de passar les llargues nits a la Rambla va ser la companyia de la ràdio, i especialment les transmissions dels partits del Futbol Club Barcelona. El Senyor Joan ens confessa que conduint no tenia mai nervis, però que en algun partit del Barça, quan les coses pintaven malament, tancava la ràdio uns minuts, amb l'esperança que l'equip capgirés el marcador i així passaven els nervis i també les hores de les llargues nits.

El Mercedes del milió, un 300D de la sèrie W-123

FIGUERES | M. D.

■ Joan Saguer ha tingut fins al dia d'avui set vehicles de la marca Mercedes Benz, però si n'hi ha un que recorda amb molt de sentiment és el Mercedes 300 D de l'any 1980. "Mira que n'he tingut, però mai cap com aquest!". Aquesta berlina de la marca d'Stuttgart va ser un dels vehicles més robustos i amb més qua-

litat de fabricació de la marca. L'exemple el teniu amb el quilometratge, el senyor Joan hi va fer un milió de quilòmetres fent el servei de taxi.

Aquest vehicle va fer aquest quilometratge passant les revisions periòdiques al Garatge Plana, com sempre, sense cap avaria, només el manteniment rutinari. Per premiar la

fidelitat i el bon ús del vehicle, la casa Mercedes el va obsequiar amb una placa i un diploma acreditatiu d'aquestes dades.

La qualitat té un preu: "Aquest és l'únic vehicle que vaig pagar alletres, era un esforç important per a mi però no els vaig fallar mai, abans de vendre la lletra ja tenia tots els diners al banc", comenta amb nostàlgia Joan Saguer. Recordem que el Mercedes 300 D de sèrie W-123 valia més de dos milions de pessetes de l'època amb tots els extrems a part.

Joan Saguer, tot un personatge que al llarg de la seva vida ha acumulat més de deu milions de quilòmetres, sumant les xifres d'un vehicle darrere d'un altre. Tot un personatge, i una bona persona.